

[Oluf Pedersen.]

helst på dette område ud over at skyde problemet ud, og det er det, der gør, at man kommer til at vente med at gennemføre en lovgivning herom til efter, at vælgerne forhåbentlig har bragt de radikale til fornuft.

Jeg går ud fra, at arbejdet i udvalget fortsætter, både med regeringsforslaget om beskatning af fast ejendom til staten og med vort lovforslag, så det kan blive klart, hvad det er, vi er uenige om. Ingen kan stærkere end jeg ønske, at vi kan tale os til rette, men det må afklares, om de radikale, hvad angår gennemførelsen af fuld grundskyld, er gået over til de korslagte armers politik. Desværre tyder meget derpå.

Jeg kan som sagt anbefale forslaget om fiksering af ejendomsskylden til staten, således at ingen fremover skal betale højere bygningskat end i fjor og nybygninger går helt fri. Det er et stort principielt fremskridt. Herefter bliver bygningskat til staten ikke mere en levende bestanddel af vore skatter; det er da også en skat på investering, en slags plovskat, en skat på noget af det mest gavnlige, borgerne kan give sig af med, en skat på alt det, der giver øget produktion og beskæftigelse, altså netop det, vi ønsker fremmet. Det er beklageligt, at regeringen har bøjet af over for amts- og sognekommuner, således at princippet kun er fastholdt over for hovedstads- og bykommuner og over for staten. Jeg mente ellers, at alle partier, også venstre og de konservative, gik ind for en fiksering af bygningskatterne. Det gjorde alle partiets repræsentanter i grundskyldskommissionen, oven i købet for en fiksering efter vurderingen af 1950, som det blev foreslået i udvalget af ministeren. Jeg forstår, at det ikke er regeringens skyld, at der er sket en ændring; den har været tvunget til at tage en anden stilling på grund af den modstand, den har mødt hos det radikale venstre. Skylden er altså det radikale venstres — det må siges rent ud.⁵ Vi beklager som sagt, at fikseringen ikke er fastholdt over for

amts- og sognekommuner, netop dér, hvor det var hårdest tiltrængt. Jeg er klar over, at det højere fradrag hjælper i mange tilfælde, men særlig over for erhvervsjendomme vil det ofte ikke være tilstrækkeligt. Derfor ønsker vi tilføjet en bestemmelse om, at ingen ejendom i amts- og sognekommuner kan pålignes mere i bygningskat end det foregående år.

Jeg forstår ikke, at det radikale venstre har afvist fikseringen. Jeg mener endda at have hørt partiet selv foreslå det oprindelig, men nu har man altså opgivet det, uden at vi har fået nogen forklaring herpå. Det drejer sig om, hvorvidt man skal ekstrabeskatte helt ud i det urimelige håndværkeres værksteder, industrivirksomheder, landbrugsbygninger, gartnerier, alt hvad der skabes af nye bygningsværdier. En sådan beskatning ville i visse tilfælde virke helt tosset. F. eks. ville en mand, der lånte penge for at udvide sit erhverv, for at skaffe sig muligheder for ny indtjening, foruden at skulle betale en meget høj lånerente blive yderligere straffet ved at skulle svare 3-4 pct. eller mere i skat af den ny-skabte værdi til amts- og sognekommunen. Det ville være en ganske uretfærdig og ulige særbeskatning. For mig at se er det ikke alene uretfærdigt, men også tosset. Retsforbundet vil ikke være med til en sådan beskatning, men må afvise den, og jeg vil foreslå, at man søger at gennemføre, at bygningskatterne ikke bliver forhøjet.

Vi er jo principielt imod bygningskat. Når vi ikke helt har afvist forslaget herom med det samme, er det, fordi vi betragter bygningskatten, som det også blev sagt af det ærede medlem hr. Holger Eriksen, som en gammel skat, der er indgået i handel og omsætning. Men vi mener, at en beskatning af nye bygningsværdier er helt urimelig.

Når praktisk talt alle partier er enige om, at det bør være slut med at udvide beskatningen af bygninger, forstår jeg ikke, at vi ikke kan få det gennemført. Det⁷er vel nok ved at blive en noget konservativ